

heden et Befrielsens Pust hen over Landet. Det gjorde der, fordi mangfoldige Mennesker, som i og for sig ikke vare enige med det radikale Venstre, følte det som en uhyre Lettelse, at man endelig havde brudt Reformpartiets Magt, at Reformpartiet nu for steds var færdigt i dansk Politik, at Reformpartiet og den demoraliserende Politik, dette Parti havde ført, vare færdige. Jeg tror, at mange, mange Mennesker følte det som en meget, meget stor Lettelse. Det er i Virkeligheden ogsaa saaledes, at dette Ministerium sikkert vil blive et stærkt Ministerium, fordi dets Modstandere ere saa svage og ingen Politik have.

Vende vi os til de forskellige Partier, der staa som Modstandere af den nuværende Regering, vil jeg spørge: Er der nogen, der virkelig tror, at det moderate Parti kan føre nogen Politik, at det Landet over kan rejse nogen Politik mod denne Regering? Er der nogen, der tror, at det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) kan gaa ud og være Fører for en Politik mod denne Regering? Hvorledes er det ikke gaaet det ærede Medlem! Der findes ikke en Mand her i Landet, der har haft saa gode Chancer, som han havde, ikke en Mand, der har staaet med saa gode Kort paa Haanden, og der er ikke en Mand — tror jeg, jeg tør sige —, der har ført sin Politik saa vidunderlig slet, som det ærede Medlem har ført sin. Da det ærede Medlem for godt og vel et Aar siden blev kaldet til at overtage Regeringen, havde han overordentlig gode Chancer. Da blev han alle Vegne udpeget som den Mand, der skulde frelse Fædrelandet, frelse os fra Skam og Vanære. Og hvorledes er det saa ikke gaaet det ærede Medlem! Det ærede Medlem har ikke nu det Sted, han kan hælde sit Hoved til. Han ved knapt, naar der bliver Valg, om han bliver genvalgt i sin Kreds. Jeg tror, at er der noget Medlem, om hvem man kan sige, at han ikke har kendt sin Besøgelsestid, er det det ærede Medlem. Jeg kan beklage dette rent personlig, fordi jeg rent personlig altid har haft den største Sympati for det ærede Medlem, fordi jeg ved, han er en Mand, der har saa overordentlig mange humane og sociale Interesser og i mange Henseender er en sympatetisk Mand. Men der er intet Menneske, der tror, at den Mand kan rejse en virksomfuld Politik mod det radikale Venstre.

Vende vi os saa til Reformpartiet, hørte vi i Gaar af den ærede Ordfører, det ærede Medlem for Horsens Landkreds

(P. T. Nielsen), at han havde den bedste Villie til at rejse en stærk Opposition mod den nuværende Regering. Den Tale, han holdt, var jo saa galdegrøn, som man sjældent hører Mage til her. Men jeg tror, Villien i Virkeligheden var bedre end Evnen. Heller ikke Reformpartiet er, tror jeg, i Øjeblikket i Stand til at rejse nogen virksomfuld Politik mod den nuværende Regering. Det er ikke saa underligt, at det ikke kan gøre det, for, efter at det paa næsten alle Punkter har optaget det radikale Venstres Program, kan det ikke rejse en politisk Kamp mod Regeringen; den Kamp, der skulde rejses, maatte i saa Tilfælde blive en rent personlig Kamp, og jeg tror ikke, at det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) kan gaa ud i Landet og rejse en Kamp paa et rent personligt Spørgsmaal. Jeg tror overhovedet, at det ærede Medlem ikke kan rejse nogen Kamp mod denne Regering, før han er bleven rensat ved Rigsretten. Før det sker, er Nederlaget uvægerlig hæftet til hans Fane. Jeg maa i øvrigt sige, at jeg har faaet større Sympati for det ærede Medlem i hans Ulykke, end jeg havde, da han stod paa sin Magts højeste Tinde. Jeg synes, at han har været ikke saa lidt af en Mand i sin Ulykke, at han har staaet ganske godt for Skud. Men ikke desto mindre tror jeg ikke, det ærede Medlem rejser nogen virksomfuld Kamp mod denne Regering.

Vende vi os til Ministeriets andre Modstandere, til Højre, behøve vi ikke, tror jeg, at spille mange Ord paa dette Parti. Højre bliver sikkert ved i Fremtiden, ligesom det har gjort det i Fortiden, at bekriige hinanden indbyrdes, saaledes at det ikke faar Tid til at vende sine Vaaben andetsteds hen. Broderkrig og Brodermord ere en Gang en Specialitet for det danske Højre, saa det Parti tror jeg ikke Regeringen behøver at frygte noget af.

Da saaledes den nye Regering ikke behøver at frygte meget for sine politiske Modstandere, bliver den sikkert en stærk Regering. Men der kunde naturligvis være et bedre Tidspunkt for en Regering at tiltræde paa end det Tidspunkt, hvorpaa den nuværende Regering er tiltraadt. De finansielle Forhold ere i Øjeblikket af en saadan Art, at det er ganske overordentlig vanskeligt for en Regering at føre Politik med en saadan finansiell Tilstand. Paa det aflagte Statsregnskab viser det sig, som ofte omtalt, at der er et Underskud paa 14 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., og det ser